

behøves, troer jeg, det vilde være meget simplere at sige: med den af Bestemmelsen i § 3 og § 6 flydende Undtagelse. Det er noget underligt at slyde den første Deel af § 17 ud, og jeg seer slet ikke nogen Nødvendighed derfor; i ethvert Tilfælde troer jeg, som sagt, det vilde være simplere at sige: med den af de to Paragrapher istedetfor den ene flydende Undtagelse, men jeg henholder mig til de Grunde, af hvilke jeg efter Alt, hvad der er passeret i Sagen, maa ansee Vedtagelsen af Fleertallets Forslag under Nr. 3 for mislig. Skulde jeg have overseet Noget, der behøver at fremhæves, tvivler jeg ikke paa, at den høitæredede Ordfører vil omtale det.

Klein: Den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører udtalte sig om, og mod de af mig stillede Vædringsforslag, og hvorpaa man fra flere andre Sider idag har udtalt sig om dem, nøder mig til endnu engang at tage Ordet i denne Sag. Jeg skal da først tilslade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til det Forslag, jeg har stillet til § 6, eller rettere sagt til det af det ærede Udvalg til den nævnte Paragraph stillede Vædringsforslag. Jeg beder her fastholdt, hvad jeg allerede i forrige Møde bemærkede, at mit Forslag ikke blot af mig betragtes som en Redaktionsændring, men virkelig ogsaa maa siges ikke at adskille sig i Realiteten fra det af det ærede Udvalg stillede Forslag. Jeg har sluttet og slutter mig til de Betragtninger, hvorpaa Udvalgets Forslag til § 6 hviler. Jeg er enig med det ærede Udvalg, saavel i dets almindelige Betragtninger om det lidet Dusselige i at drage Børn ind i Politiets Sphære og frem for offentlig Rettergang, ligesom ogsaa særligt deri, at det er for strengt, naar Lovforslagets § 6 foreskriver Straf af Nits eller simpelt Fængsel indtil 8 Dage som den ordinære Straf for en første Gang begaaet Forseelse af Børn mellem 10 og 15 Aar. I begge disse to Betragtninger er jeg altsaa enig, og jeg skal sige til, at det er min Mening, at man har gjort et Misgreb ved i sin Tid i Loven af 11te Februar 1863 særligt at bestemme, at alle Sager angaaende Forseelser eller Forbrydelser, begaaede af Børn

mellem 10 og 15 Aar, skulle bringes ind for de offentlige Politivretter; jeg mener tværtimod, at der er Anledning til saameget som muligt at undgaae at drage Forseelser, begaaede af Børn, frem for Offentligheden. Men ligesaa vist som jeg saaledes i det Væsentlige er enig med det ærede Udvalg, ligesaa vist forekommer det mig, at ikke blot det ærede Udvalg, men Alle maae være enige med mig deri, at det jo dog ikke kan være rigtigt, ligesom jeg heller ikke troer, det er Hensigten at stille Sagen saaledes, at der praktisk ikke kan blive Spørgsmaal om at anvende Straf for Børn mellem 10 og 15 Aar, naar de have begaaet den Slags Forseelser, hvorom her er Tale. Alle ville jo dog indrette det saaledes, at man kan anvende Straf for Børn, enten naar de have viist en særegen høi Grad af Vanartethed, som det ærede Udvalg udtrykker sig, eller naar de gjentagne Gange gjøre sig skyldige i Forseelser. Jeg skal sige til, at ligesom det forekommer mig, at der er al mulig Opfordring til af Hensyn til den offentlige Orden osv. at foreskrive Straffe, som ogsaa kunne ramme Børn, saaledes mener jeg fremdeles, at man i Virkeligheden handler urigtigt imod selve Børnene, naar man ikke vilde tilstede Anvendelsen af en lempelig Straf paa et saadant Tidspunkt, hvor den maaskee kan indeholde en for Barnets hele Fremtid høist gavnlige Vækkelse og Paamindelse. Men naar man vil overholde, at det dog skal kunne være muligt at ramme Børn med Straf, saa forekommer det mig ogsaa, at man maa give Bestemmelsen saaledes, at denne Mulighed kan komme tilstede; jeg maa imidlertid gjentage, at jeg ikke kan see, at man, saaledes som det ærede Udvalgs Forslag er affattet, bliver istand til nogensinde at ramme et Barn for gjentagne Forseelser, naar der ikke gives nogen Anvisning paa, hvorledes en første Gang af et Barn begaaet Forseelse skal konstateres. Mit Forslag gaaer ikke ud paa Andet end at anwise en Vej, ad hvilken man kan komme til at faae det konstateret, at Barnet har begaaet en Forseelse; jeg vil jo ikke, at Barnet skal straffes for denne første Gang begaaede Forseelse, men det skal dog slaaes fast, at Barnet har gjort sig skyldig i en saadan, for